

Utbildningsutvärdering med extern bedömning
vid Göteborgs universitet

Bedömarutlåtande för Masterprogrammet i didaktik vid den utbildningsvetenskapliga fakulteten

2022-02-16

Kort bakgrund

Bedömargruppen (se nedan) har haft i uppdrag att utifrån universitetets kriterier för utbildningsutvärdering enligt policy för kvalitetssäkring och kvalitetsutveckling utvärdera Masterprogrammet i didaktik vid den utbildningsvetenskapliga fakulteten.

Den 19 januari 2022 genomfördes ett upptaktsmöte där företrädare från fakulteten, institutionen och programledningen informerade om både upplägg för uppföljningsarbetet och programmet. Inför och i samband med upptaktsmötet lämnade fakulteten och institutionen ett antal dokument till bedömargruppen. Efter upptaktsmötet arbetade bedömarna individuellt för att sätta sig in i programmet. Första gemensamma arbetsmötet ägde rum 27 januari där de enskilda reflektionerna diskuterades och fördjupades. Gruppen träffades också den 8 februari för att detaljplanera platsbesöket. Förutom ovanstående möten skedde kommunikation via Teams. Platsbesöket genomfördes den 8 och 9 februari (program för platsbesök, se bilaga 1), med efterföljande arbetsmöten i bedömargruppen. Bedömargruppen har därefter med utgångspunkt i underlag och platsbesöksintervjuer gemensamt utarbetat sitt bedömarutlåtande. Som underlag för sin bedömning och avrapportering har bedömargruppen tagit del av ett omfattande och välstrukturerat skriftligt material och gemensamt diskuterat de frågor som uppkommit utifrån detta. Tillgången till dokument har varit föredömligt transparent och omedelbart kompletterats när vi efterfrågat information.

Följande personer har ingått i bedömargruppen

- Lena Sjöberg, docent i pedagogik, Högskolan Väst (ordf)
- Karin Johansson, student på programmet International Master Programme in Educational Research (IMER), Göteborgs universitet (studentrepresentant)
- Jesper Boesen, docent i matematik med didaktisk inriktning, Jönköping university
- Ann-Christin Randahl, Lektor i svenska med didaktisk inriktning, Göteborgs universitet
- Martin Tallvid, lektor, Center för skolutveckling, Göteborgs stad

Utbildningens främsta styrkor och svagheter samt bedömargruppens reflektioner och rekommendationer

Bedömargruppens övergripande intryck är att Masterprogrammet i didaktik vid Göteborgs universitet uppnår högt ställda krav på kvalitet. Vår granskning av underlag och våra digitala platsbesök har bekräftat bilden av en välorganiserad verksamhet, med engagerade lärare och nöjda studenter och alumner. Vid närmare beaktande av de enskilda kriterierna har bedömargruppen kunnat konstatera såväl styrkor som några utvecklingsmöjligheter, men sammantaget har bedömargruppen inte identifierat någon enskild bedömningsgrund där resultaten inte uppfyller kraven.

Nedanstående synpunkter syftar följaktligen inte till att föreslå nödvändiga och/eller akuta förändringar, utan mer till att klargöra bedömargruppens bild av utbildningens styrkor och utvecklingsmöjligheter, på ett sätt som förhoppningsvis kan stimulera det interna utvecklingsarbetet. Bedömargruppen har valt disponera sin redovisning av synpunkter och rekommendationer i direkt anslutning till de angivna kriterierna.

1. De faktiska studieresultaten motsvarar lärandemål och högskoleförordningens examensmål

Bedömargruppen finner att studenternas studieresultat motsvarar lärandemålen i kurserna och högskoleförordningens examensmål. Analysen bygger på underlag som utbildningsplan, kursplaner, examinationsuppgifter samt utvalda examinationsuppgifter från studenterna med tillhörande lärarbedömningar och -kommentarer. Vi tycker oss se att programledningen och lärarna aktivt arbetar med konstruktiv länkning inom programmet, även om detta arbete skulle kunna förtydligas och fördjupas något, vilket vi utvecklar nedan.

Exempelvis är det något oklart hur länkningen ser ut mellan examensmål, kursmål i den bifogade målmatriken. Lärarlaget skulle kunna använda målmatriken mer systematiskt för att få en överblick över progressionslinjer och synliggöra hur de olika kurserna bidrar till att uppnå examensmålen (inkl de lokala målen). Det är exempelvis svårt att se i målmatriken hur progression för vissa mål är uppbyggd. K1, F1, V1 och V2 kryssas till exempel i för alla kurser. I målmatriken ser det ut som att DIM70A möter alla mål - stämmer det med kursens innehåll? En annan fråga som man kan reflektera över är om någon av de andra kurserna, förutom DIM70A, kan sägas bidra till kunskapsutvecklingen? I målmatriken finns flera kryss. Vi noterar också att det för DIM70A saknas kursmål om att visa medvetenhet om etiska aspekter på forsknings- och utvecklingsarbete. Slutligen verkar det vara en god idé att dela upp de komplexa examensmålen som ni gjort, men kanske är det svårt att bedöma 6.2 och 6.3 var för sig. Kanske kan de slås samman?

Vi har också noterat att bedömningskriterierna antingen verkar saknas i några delkurser (framför allt i delkurser A: DIM100, DIM300, DIM400, DIM500), eller att de är ganska vagt formulerade (delkurserna B). Exempelen från bedömningarna av examinationerna visar dock på relevanta kravnivåer och i de flesta fall mycket god feedback.

Kraven för att få betyget Väl godkänt är också olika mellan kurserna. I kursen DIM100 verkar det bara krävas betyget VG på en examinationsuppgift om 5 hp för att få VG på kursen, medan det krävs 12,5 hp i kursen DIM400. Studenterna anger också att det är en något ojämn kravnivå under programmet, där de dels upplever delkurserna två något mer krävande än delkurserna 1, men också att metodkurserna upplevs svårare och mer arbetskrävande än övriga kurser.

Ett utvecklingsområde som vi har samtalat med flera grupper om vid det digitala platsbesöket är betoningen på lärandeteorier i målformuleringarna i programmets kursplaner. I samtalen framkom emellertid att undervisningsperspektivet är centralt i både programmets undervisning och examinationer. För att visa detta kan kursplanernas formuleringar ses över. Vi har också noterat att det är ett förhållandevis stort fokus på betyg och bedömning i programmet. I samtal med studenter och lärare har vi resonerat om att studenter och lärare kan ha lärarbakgrunder som gör att ett så stort fokus på bedömning kanske inte är helt relevant. Även lärare i ämnesinriktningsdelkurserna uttrycker sig inte ha tillräckliga kunskaper för att undervisa inom detta område.

Avslutningsvis uttrycker studenterna att examinationsuppgifterna ibland kan vara lite otydliga och att det är svårt att veta vad som förväntas av dem. Å andra sidan menar de att de ganska öppna uppgifterna möjliggör en koppling till deras lärarpraktiker, vilket de ser som väldigt positivt. Att utbildningen värnar det individuella projektet med att gå denna utbildning tycks vara viktigt för studenterna.

2. Undervisningen sätter studenternas lärande i centrum

Vår bedömning är att både undervisning och examination genom hela programmet sätter studenternas lärande och studenternas lärarpraktiker i centrum. Bilden stärktes av studenter och alumner vid platsbesöket. Lärarna i programmet arbetar systematiskt med ett studentcentrerat lärande på flera relevanta sätt. Studenterna har exempelvis stora möjligheter att påverka sin egen utbildning utifrån att de kan ha olika syfte med sina studier. Oavsett om studenterna har som mål att gå vidare till forskarutbildning, meritera sig för adjunktstjänster på lärosäten, bedriva skolutveckling eller utveckla sin egen undervisning tycks programmet ge dem verktyg för dessa skiftande målsättningar.

Strukturen på programmet, med gemensamma delkurser (dk1) inriktningsdelkurser (dk2) synes särskilt viktiga här. Även lärare som inledningsvis var tveksamma till denna förändring beskriver nu upplägget som positivt. Utmaningar som lärarna beskriver är att skapa ett innehåll som tar hänsyn till studenternas bakgrund i olika skolformer, från förskola till gymnasium samt att skapa former som tillåter fördjupning men undviker upprepning. Möjligen har bild och moderna språk hittat modeller för hantering av kurslitteraturen som kan vara värda att sprida på programmet, liksom hur de tidigt förbereder/motiverar studenterna inför det avslutande masterexamensarbetet. Lärarna beskriver att systemet med 'åldersblandade' undervisningsformer varit relativt enkelt att förankra bland studenterna. De

förstår, enligt lärarna, att olika krav ställs på redogörelse och reflektion i samband med muntliga examinationer. Lärarna framhåller att det kan fungera som ett stöd för studenter tidigare i programmet att ta del av redogörelser från studenter som kommit längre i sin utbildning. Både studenter och lärare förordar en utbildning där både allmändidaktik och ämnesdidaktik ges utrymme. "De kan inte ersätta varandra", menar en student.

Det verkar också finnas en god kollegial samverkan där undervisande lärare följer upp 'sina' studenter. Lärare i specialiseringskurserna verkar av intervjuerna på ett positivt sätt vara bärare av programmets och studenternas progression och får en roll som i mycket liknar mentorer i relation till studenterna.

Det finns också initiativ för att stötta studenters samarbete på olika sätt; genom grupparbete, diskussionstrådar på Canvas etc. Sannolikt är samläsningen också ett bra verktyg för detta.

Det vi ser som ett potentiellt utvecklingsområde i utbildningen är att 'helhetsbilden' (innehåll i hela utbildning, progression etc) av utbildningen kan synliggöras tydligare för studenterna. Programledningen presenterar hela programmet och progressionen i början av utbildningen, men studenterna önskar att denna typ av information återkommer för att stödja dem i att förstå hela utbildningen, och var de befinner sig förhållande till hela programmet.

3. Undervisningens innehåll och form vilar på vetenskaplig grund samt beprövad erfarenhet

Bedömningen av dessa mål har skett framför allt genom kursplaner och tillhörande litteraturlistor, examinationsuppgifter, men också genom den information som institutionen lämnat beträffande vilka lärare/forskare som arbetar i programmet. Den information som framkom vid platsbesöket stärker den uppfattning som dokumentanalysen gav. Vår bedömning är att både undervisning, litteratur och examinationer vilar på såväl vetenskaplig grund som beprövad erfarenhet och att lärarna har adekvat kompetens för utbildningsuppdraget.

Utbildningens struktur, där studenternas egen didaktiska erfarenhet, på ett medvetet sätt används i utbildningens kurser, möjliggör att också studenternas egen beprövade erfarenhet används medvetet i utbildningen. Studenterna beskriver programmet som samtidigt både praktiktäna och akademiskt.

Både kursplaner och litteraturlistor visar också att, och på vilket sätt, utbildningen utgår från och använder sig av och integrerar både ett forsknings- och ett professionsperspektiv.

Möjligen finns en risk att de vetenskapliga teorierna som präglar programmet (både i innehållskurserna 'Didaktiska forskningsinriktningar' och metodkurserna) begränsas till de forskningsinriktningar/vetenskapliga metoder som är vanligast använda på institutionen. Om så är fallet skulle det finnas en vinst i att bredda med fler teorier för att öka studenternas kunskaper och kritiskt tänkande.

4. Lärarna har aktuell och adekvat ämnesmässig och högskolepedagogisk kompetens samt att antalet lärare står i proportion till utbildningens omfattning och innehåll

De lärare/forskare som undervisar inom programmet har enligt medskickade underlag både en gedigen vetenskaplig kompetens, ämneskompetens och erfarenhet av forskning. Samtliga lärare är disputerade, och många av dem är seniora forskare (docenter och professorer). De flesta undervisande lärare har också egen erfarenhet från ungdomsskolan som tryggar att programmet också utgår från beprövad erfarenhet. Det finns en kärna av lärare som undervisar i de delkurser som inleder varje kurs/termin. Dessa lärare kompletteras av lärare som också har en ämnesdidaktisk eller allmändidaktisk kompetens. Lärartabellen visar också att samtliga lärare har genomgått högskolepedagogisk utbildning.

En fundering vi har är för- respektive nackdelar i att programmet är koncentrerat till en institution och en avdelning. Vi ser stora fördelar med att programmet blir sammanhållet när lärarna lättare kan mötas och när det administrativt handhas av en avdelningschef. Programledningen skulle å andra sidan kanske kunna utöka samverkan med andra institutioner och andra fakulteter för att bredda programmet. Samverkan sker idag med IPS (moderna språk), IKI (idrott och hälsa) och högskolan för design och konsthantverk (bild). Det skulle också möjligen göra att fler teoretiska perspektiv kommer in i utbildningen.

5. Utbildningen är relevant för studenternas och samhällets behov

Vår bedömning är att programmet i mycket hög grad är relevant ur både ett student- och ett samhällsperspektiv. Programmet fyller en viktig funktion för att stärka både lärarprofessionen och kvaliteten i skolorna. Det blir dock tydligt i samtalen med framför allt studenterna att deras kunskaper både under studietiden och efter den inte tas tillvara av skolhuvudmännen som skulle vara möjligt. Här ser vi stora utvecklingsmöjligheter, även om det kan vara svårt att hantera för programledning och lärarlag.

För att göra det möjligt att hinna med studierna samtidigt som de arbetar som lärare har flera studenter själva bekostat nedsättning i tjänst, genom att begära tjänstledigt på mellan 20 och 50%. Intresset från arbetsgivaren upplever de som minst sagt begränsat och utbildningen har inte direkt påverkat vare sig löneutveckling eller givit möjlighet till andra uppdrag på den egna skolan.

Studenterna ger flera exempel på hur de utvecklats professionellt till exempel genom att kunna koppla praktik till teori. Det knyter väl an till skollagens skrivning om att utbildningen i skolan ska vila på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet, men det är som sagt påfallande hur litet intresset är för studenternas nya kunskaper ute på skolorna. Studierna har istället varit meriterande för att söka adjunktstjänst vid lärosätet eller för vidare

doktorandstudier. Detta till trots är studenterna mycket nöjda med sin utbildning och det innehåll som erbjuds.

Det som lärosätet skulle kunna göra är att på ett mer strukturellt plan öka samverkan med den nyinrättade kommunala forskningsarenan på Center för skolutveckling i Göteborgs stad, eller liknande organisationer för att se hur man tillsammans kan använda högskolestudier mer systematiskt för kort- och långsiktig skolutveckling och meritering av lärare. Möjligtvis kan ett framtida professionsprogram göra denna typ av samverkan mer eftersträvarsvärd för samtliga parter.

6. Studenterna har inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen

Studenterna är överlag mycket nöjda med det inflytande de har i programmet. De studenter som medverkar i programrådet beskriver det gemensamma kvalitetsarbetet och studenternas inflytande på det som föredömligt. Studenterna anger också att de har god kontakt med lärarna och kan ha inflytande på det som är möjligt att ha inflytande på. Svarsfrekvensen på de officiella kursvärderingarna är låg, men programledningen har mött upp detta exempelvis införande av studentträffar (dialogsamtal med studenterna).

Studenterna uppfattade överlag att informationen, framför allt via Canvas, fungerade bra, vilket är grundläggande för studentinflytande. Det som ibland kan upplevas svårt är att Canvas är så flexibelt system, vilket gör att lärare organiserar kurserna väldigt olika. Studenterna är dock vana vid detta från sin egen lärarpraktik och deras lärplattformar. Några studenter framför önskemål om tydligare instruktioner för examinationsuppgifter och gärna exempellösningar som kan fungera som en slags måltexter. Vårt intryck är att denna kritik är knuten till vissa ämnen och att det därmed kan finnas goda exempel som kan spridas i programmet.

En reflektion som bedömargruppen gör är dock hur studentsynpunkter från dk 2 följs upp i helkursrapporteringen. I underlagen som bedömargruppen har fått beskrivs hur det genomförs utvärderingssamtal i specialiseringskurserna, men om och i så fall hur dessa synpunkter samlas ihop eller systematiseras framgår inte. Kursrapporterna beskriver framför allt dk 1. De kursrapporter som vi har tagit del av har ingen enhetlig struktur och intervjuer med kurslärare ger bild av att kursuppföljningen kan se lite olika ut. Det behöver i sig inte vara något problem, men skulle kunna diskuteras i lärarlaget om programansvarig eller andra funktioner önskar en större likvärdig hantering.

Intrycket är dock sammantaget att det sker ett omfattande kollegialt utvecklingsarbete, där samtliga deltagande lärare tycks ha möjlighet att påverka och bidra till programmets utveckling. Det finns också formella kollegiala strukturer i form av lärarmöten som samlas varje termin.

7. En för alla studenter tillgänglig och ändamålsenlig studie- och lärmiljö föreligger

Utifrån samtal med studenter, alumner, lärare och programledning gör vi bedömningen att studie- och lärmiljön är både tillgänglig och ändamålsenlig. Det anordnas många aktiviteter i programmet för att inkludera alla studenter och tillgängliggöra undervisningen. För de studenter som behöver någon form av stöd, finns också möjligheter genom universitets gemensamma stödsystem (exempelvis ASK).

Vi vill här åter betona de svårigheter studenterna har att kombinera studier med arbets- och familjeliv som vi noterat tidigare i rapporten. Ett förslag till utveckling, utifrån att studenterna ofta kommer från en lärarpraktik, skulle kunna vara att i början av mastersstudierna ännu tydligare introducera studenterna till vad som förväntas av dem, möjliga studieresurser etc.

Vi ser också att förberedelser inför uppsatsarbete är väsentligt och möjligen skulle kunna utvecklas ytterligare. Många studenter påvisar svårigheter att få ihop förutsättningar för att fullfölja programmet med ett mastersexamensarbete. Ytterligare åtgärder för att stötta studenterna i detta skulle det vara av stor vikt. Satsningen på att studenter ska knytas till en forskningsmiljö tycks fungera olika bra. Vissa studenter inlemmas i verksamheten medan andra får leta efter information om seminarierna på egen hand. En av de intervjuade studenterna uttryckte uppskattning över att få presentera sitt mastersarbete i aktuell forskningsmiljö vid ett slags mittseminarium. I underlagen ges intryck av att forskarna känner olika starkt engagemang för detta upplägg, vilket skulle kunna diskuteras på ett programmöte eller liknande.

8. Kontinuerlig uppföljning och utveckling av utbildningen genomförs

Genom samtalen och anteckningar från lärarlags- och programrådsmöten gör vi bedömningen att det finns en gedigen kvalitetskultur inom programmet och att samtliga involverade i programmet har ett stort engagemang och vilja att utveckla programmet för att det ska bli så bra som möjligt. De problem som programledning och lärarna sett i programmet har de verkligen försökt hitta kreativa lösningar på, exempelvis gemensamma inriktningsforum, examensarbetsstruktur och andra stödstrukturer.

Lärarna på programmet upplever sig också ha stora möjligheter att påverka programmets utveckling, dels genom de återkommande kurslärarträffarna och dels på programrådet. De beskriver att progressionen i programmet blivit tydligare och att samarbetet mellan de lärare som är nya på programmet och de som undervisat i flera år fungerar på ett bra sätt.

9. Övriga synpunkter från bedömargruppen

Vår bedömning visar att Masterprogrammet i didaktik är ett välfungerande program. Trots detta vill vi lyfta några övergripande aspekter till program- och institutionsledningen som skulle kunna utveckla programmet ytterligare.

Vi noterade i de bifogade underlagen att det är ganska få studenter som påbörjar programmet och att genomströmningen genom programmet är ganska låg. Årligen startar ca 20 studenter, inför mastersarbetet finns 5-10 studenter kvar och ungefär 1-4 studenter har enligt underlagen årligen avslutat programmet.¹² Utifrån det ljunna intresset som arbetsgivarna verkar visa, kan ett masterprogram som genomförs under fyra år uppfattas som en allt för stor personlig investering för studenterna. Ett förslag för att kanske få fler sökande och en högre genomströmning är att möjliggöra en utgång på magisternivå på programmet samt utveckla möjligheten att validera/tillgodoräkna studier in på programmet. Exempelvis skulle de kurser som är öppna som fristående kurser på programmet kan fundera som ingångar till programmet och personer med en lärarutbildning på avancerad nivå skulle kunna tillgodoräkna de första kurserna på programmet. Vi har också reflekterat över om det är nödvändigt att ha olika programingångar i allmän- respektive de olika ämnesdidaktiska områdena. Programmen skulle kunna hanteras friare om programmet presenterades som ett program, men med valbarhet inom programmet. Programgruppen har också börjat fundera på möjligheter att använda mer flexibla undervisningsformer såsom en blandning av campus- och distansundervisning, där innehållet på undervisningen tydligare avgör formen. Ett sådant upplägg skulle möjliggöra för personer som inte bor nära universitetet att genomföra utbildningen.

Vid läsning av kursplaner har bedömargruppen noterat att några av kursnamnen inte tydligt visar innehållet i kurserna. Detta gäller kurserna DIM200 och DIM400, Didaktiska forskningsinriktningar I och II. Vårt förslag är att ändra kursnamnen till det som kurserna innehåller; Lärandeteorier och deras koppling till undervisning och Bedömning (eller något mer utvecklande namn). Tydligare namn på kurserna skulle underlätta både för studenter och avnämare.

Vi har slutligen även noterat att litteraturlistorna är ganska omfattande och att det är svårt att se en tydlig koppling mellan kursens innehållsliga inriktning och angiven litteratur i inriktningsdelarna (dk 2). Svaret på varför det är så fick vi i samtalen med inriktningslärarna och hur de pedagogiskt arbetar för att få så 'rätt' litteratur som möjligt för de studenter (utifrån deras intressen och lärarpraktik) som för närvarande deltar i ämnesgrupperna. En

¹ I samtal med programledaren vid återkopplingen av uppföljningen visar det sig att det under 2021 har varit betydligt fler som gjort klart sina examensarbeten, och att det verkar som att denna trend fortsätter 2022. De förändringar av upplägget som gjorts av programmet kan vara ett resultat av en ökad genomströmning. Förslaget om att öppna upp programmet något kan ändå påverka att fler studenter söker, påbörjar och går programmet.

fundering vi har är därför om kraven på transparens i litteraturlistor, dels skapar en otydlighet för studenter vad de faktiskt ska läsa, dels att lärare och studenter inte lika lätt kan välja den mest relevanta litteraturen utifrån studenternas intresse och behov. Vi funderar därför på om litteraturlistorna skulle kunna presenteras som mer öppna med mer aktuell och valbar litteratur som väljs ut mellan lärare och studenter.

Reflektioner avseende GU:s kvalitetssäkringsarbete

Bedömagruppen har fått mycket material att grunda sina bedömningar utifrån och programledningen har varit mycket behjälpliga att ta fram material som efterfrågats. En reflektion vi gjort i arbetet är att de mallar som används i UKÄ-utvärderingsarbete inte är så hjälpsamt i denna typ av kollegialt utvecklingsarbete. Det har exempelvis varit svårt att få ut något av lärartabellen. Ett medskick är att det hade varit bättre vid uppföljning av denna typ av program att få ta del av hur resurser är fördelade till kurser och vilka lärare/forskare som deltar i dem.

Bilaga: Specifika reflektioner för de olika kurserna

DIM100: kursplan s. 2 "Didaktisk forskningsorientering". Några oklara formuleringar. Vad syftar "innehållet" på i första meningen: "Kursen omfattar en orientering av det didaktiska forskningsfältet och synen på innehållet inom vald inriktning". Vad syftar "undervisningsmomentet" (best. form) på i nästa mening? De didaktiska teorier som studeras i inriktningarna används för att analysera undervisningsmomentet.

DIM200: kursplan s. 2 "Lärandemål". Det sista målet: "valda inriktningen" → i utbildningsverksamheten.

Kursplan s. 3: "Former för bedömning". Ska det stå forskningsöversikt istället för skriftlig redogörelse?

DIM300: (Utmärkta målformuleringar)

DIM500 och DIM600: Det finns några formuleringar i kursrapporterna för DIM501 och DIM600 som väcker frågor om hur examinationen av kursmålen säkerställs (se stycke 5 i DIM501: "Troligen relativt hög måluppfyllelse..." och stycke 1 i DIM600: "Examinerande lärare har gjort...").

DIM70A: Kursplan s. 1 "Förkunskapskrav" Vilka kurser är obligatoriska? Bör det inte stå kurskoder? Behövs alla kurser? Hur många studenter har klarat alla kurser när de är framme vid XA?

Kursplan s. 2 Möjligen behövs en översyn av kursmålen: Kunskap och förståelse – är det inte färdighetsmål som räknas upp här? Man kan också fundera över användningen av kreativt och kritiskt. De båda sista färdighetsmålen är nog inte färdigformulerade. Fundera över värderingsmålet, hör inte den sista delen av målet till innehåll eller former för bedömning.

Enligt kursdokumenten bedöms examensarbetet i DIM70A av examinator och handledare. I DIM70Ä Varför är det olika hantering, hur sker bedömningen av handledaren och är det möjligt/lämpligt enligt GU:s riktlinjer. Normalt ska handledare inte vara delaktig i bedömning av examensarbeten.